

stultus besit ut occüberet. Potuerat h̄ plu
rima dici de causis et modis h̄mōi lesionis
vurantis fantastice. Ideo q̄ vigilates pati
unt somniātib⁹ silia. Et h̄ vocat gallice re
uer vel reverie. Ita ut reputent ea q̄ in sola
fantasia versant̄ interi⁹/exteriorib⁹ p̄cipe
sensib⁹. Notū ē hoc in maniacis. Notū p̄/
terea in q̄busdā melācolicis/ q̄ nōnūq̄ vo
lunt se deuotos meditatiōes dici et repu
tari. Quos h̄mōi p̄fundata circa corporalia
fantasiatio facit errare multipliciter eosq̄
ut vel in eleuatōe corpis xp̄i/ vel in alia re
cogitatōe sua/existimēt se videre realit̄ de
um crucifixū/ aut sub alia q̄uis fantastica
forma corporali. Nutāq̄ alij se voces audi
ret tanq̄ xp̄i/ vel alicui⁹ sanctoru⁹. Quia sup
re p̄ assignatōe naturalis cause diversa sunt
a diuersis scripta volumia. de quibus nō est
nūc dicendū p̄ singula. Consurgit h̄ dis
ficultas nō modica qualiter videlicet sciri
possit distinctio inter revelatōes veras et
fallas. An siant ab angelis lucis aut tene
bris. Hoc ē a sanctis angelis aut diabolō.
Quas revelatōes vtiq̄ abnegare nō possiu
mus fore nōnūq̄ a perturbatis fantasmati
b⁹/erroneis. Felic p̄inde q̄ in lege dñi me
ditat̄ die ac nocte/ si m̄ comes fuerit discre
tio/ quā solā parat h̄abilitas captiuās oēm
intellectu⁹ in obsequiū fidei/ et semp alieno
magis q̄ p̄prio credēs iudicio.

Finis. i4 83. ipo die valerianī.

Incipit tractatus eiusdē de simplificatione. stabilitōe. seu mundificatione cordis.

D. Prima notula. de vi abstractiua intellectus.

Habitu veni ad paci perit⁹
et p̄ter campanū imaginari. Et
plus vero adūt. En
effigie q̄ volens nō
dicitur vel in figuris ali
diaboli propter eos. Hierarchi
nam/ vel efficacē fantasias
propter hanc: nam: ratione
datam in reto concepīamus.
Que quidam prenderet⁹ in
Super uno modo sensu in
specione nimis creta quidam
locupris. qui admodū deponit
sua imagine narrat⁹. p̄t
narciso qui poterat in loco
de speculans imaginari.

motu et figura lupi visi/ elicit mox inimici
ciā nō sensatā quā refugit. At̄ igit̄ intelle
ctus p̄ inspectōe fantasmatū causator⁹ et
rebo extrinsecis. vnde format primo conce
ptus vagos ab omni p̄notatōe accidēti⁹
ut a situ. a loco. a figura. a tpe. et sic de alijs.
Quo facto remanet in alia similitudo eētia
lis/ in q̄ inueniūt exteri⁹ a pte rei oīa sensata
que sunt eiusdē generis vel eiusdē spēi. Ex
emplū primi aialitas. Exemplū scđi būanis
tas. Quia denudatōe sic facta remanet ab
solutus et v̄lis cōcept⁹ aialis. Remanet in
sup specificus et absolutus cōceptus bois
quos signat̄ voces iste aial et ho.

C. Notula. II.

De simplificatione cordis in meditatione
per abstractionē a fantasmatib⁹ et figuris
per bonum.

Raducam⁹ h̄nter ad p̄positū d̄ sim
plificādo meditatōem nr̄am circa
divinū p̄ abstractionē a fantasmatib⁹ et fig
uris. Ecce stet q̄ scim⁹ nos h̄rē dilectōem
boni et odium mali. Stem⁹ in his panicis
primo. q̄m inueniē sile de reliquis multis.
Audio igit̄ et cognosco q̄ diligis bonum.
Introget te meditatio tua q̄ res ē ista dilec
tio. Lōstat itaq̄ q̄ neq̄ colorata est. neq̄
sonora. neq̄ sapida. neq̄ odorifera. neq̄ fri
gida. neq̄ calida. nō lenis. nō aspa. Itē in
terroget te meditatio tua q̄liter et in quo se
figat et statuat. cū id in q̄ se figere et statuere
videt neq̄ figuratū. neq̄ corpulentū sit/ ca
lidum/ frigidum/ aut coloratum.

C. Notula. III.

De conceptu boni absoluto seu univer
si qualiter fiat.

Ices fortassis q̄ non habeas con
ceptum dilectionis boni/ q̄n de
necessitate feratur cordis intuitus
ad hoc vel ad illud bonum particulare. vt
ad bonam tunicam. ad bonum cibum. ad
bonū hominē. Et ita de reliquis. Respon
sio tibi patet p̄ alteram considerationē prior
rem de vi abstractiua cordis intellectualis.
Per cui⁹ virtutis operationē. tolle bonum
hoc. tolle bonū illud sicut loquitur Aug⁹:
et remanebit verum et generale bonū. Qd
qualiter fiat iam aperiuimus. Conueniūt
nempe bona omnia in una generali ratio
ne que est cōuenientia ad appetitū. Bonū
quippe est qd omnia appetunt. Denudat̄

De simplificatione.

Igitur hanc rationem boni ab ybi et nūc hoc
est a loco vel situ vel tpe. ab omni pte rea co
fusionem seu annotatione accidentiū et erit il
le conceptus qui remanebit absolutus yni
uersalis cōueniens omni bono.

Notula . III.

Queres forte iterū ybi est illud om
ne et generale bonū? Ecce cadit in
materiā munē de ylībo quid sine
et si sunt in rebz extra pter oēm intellectus
opatōez. Dicim' autē q̄tū hic satis eē puta
mus q̄ ylītas deriuat et fundat in rebz singu
laribz. alioqñ facta esset. sed dūsumat et co
stituit in opatōez intellectus abstrabentis eo
modo q̄ ract̄ est similitudes rex in quibz
eēntialiter seu qdditatite remaneat ab ybi
et nūc id est loco et tpe. **U**nū si q̄ras ybi ē hu
manitas ad extra dico q̄ in hoc hoē sin
gulariter et in altero filr. et si nullū ēt singu
laris hō nulla permaneret exteriā hūanitas.
quoniam destrictis primis substatijs ut dis
cit Areſt. impossibile est aliqd alioꝝ rema
nere. nibilomin' adhuc remaneret hoc yle
humanitas interius in mente angelī sicut
ante mūdi constitutionē erat. Et put nūc est
yli's ratō hūanitatis in mente dei nec erat
res aliaꝝ mens dei neq̄ realiter ut omes
pcedūt. neq̄ formaliter ut nōnullis placet.
Est demū articul' parisien' condēnat' di
cens q̄ ab eterno fuerūt extra deū qditates
alique vel yles rōes. quales fantasiat sūt
quidā esse ylia realia pter deū et pter oēm
intellectus operationē seu conceptum.

Notula . V.

Bursus ad intelligēdū dictū hmōi
q̄ destrictis primis substatijs im
possibile est aliqd alioꝝ remanere
Atēdendū est ne locutio varia sit dū loq̄
mur de hūanitate q̄ ē ab extra et de pceptu
hūanitatis q̄ē intra reponim'. Est enī h
nomē hūanitas primo mō nomē prime in
tentōis supponēs immediae et principalit
pro readextra q̄ est vel esse pōt si sit amplia
tiua suppositio et hec in solis singularibz
hoībo repit. Hoc vero nomē hūanitas sūt
ptum scđo mō supponit non pro rebz ad
extra sed pro pceptibz de hūanitate habi
tis ad intra seu p angelū seu p humanū in
tellectū. Aut est idea hūanitatis in mente
divina p idētitatē locutionis sicut ponis
mus q̄ sapia est in deo nō p inbescionē sed

per idētitatē qm̄ est ipse deus.

Notula . VI.

Quidam arbitror quēadmodū medi
tas pōt intellectū sūt figere i recō
gnitōe boni nō hō vel illi' figurari
corporeū vel colorati. Et dūter serf volun
tas in dilectōez absolutā primi et veri boni
qđ nō ē bonū p principatōez ut alia oīa. sed
per eēntiā. Poteris ita negociari circa po
tentia. circa sapiaz. circa iusticiā et ita reue
reri diuinā potētiā. Verecūdari ad sapiaz
si turpis es. Trepidare ad p̄sideratōez iu
sticie si malus es. **N**ō si foret quesieris/
an pceptus hmōi sūt absoluti et prie deo
vīsum est hacten' mibi q̄ ita saltē de possi
bili hoc est q̄ in via pōt meditās et ab
stractiū intellectus formare sibi concep
absolutos et proprios cōueniētes soli deo.
Qui dabunt noticiā propriā et absolutam
sed nullatenus intuituā de eo.

Notula . VII.

Habita ē nobis et p̄dictis via ad i
telligēdū mysticā theologiaz deq̄
scripsit diuin' dion. vltra illaz q̄ sū
bolica et illa q̄ p̄pria nūcupat. Procedit ita
q̄ symbolica theologia p̄ similitudes regas
in rebz attribuēdo deo q̄cqd videſt esse p̄f
ectionis in rebz causatis ita ut hoc mō dicā
tur de nedū noīabilis. Et hoc mō dicit di
uin' Bartholome' p̄ dionysii refert cuā
geliū esse latissimū sic appellat' de leo p̄
fortitudinē lapis ppter durabilitatē agn'is
propter māsuetudinē sol ppter illustratio
nem. et ita de reliq̄s que nō sūt essentiā sed
per solā attributionē et p̄ analogicā simili
dinē de deo loq̄mūr q̄sī balbutiēres et p̄
pantes in ymbra occūbentis lūis vel grē
intelligēti nre in nobis. Procedit vōmy
stica theologia p̄ abstractionē modō velut
opposito ad p̄cedentē qui quicqd est affir
mat de deo iste vero p̄orsus negat deo
omnia. Et ita breuissimū est ut ait idē bar
tholomeus euangelium.

Notula . VIII.

Exemplū palpabile dat ipē dion. p̄
manuductōe hui' theologie mysti
ce. Losidera fabricatorē statuarū
nonne hic format imaginem vel statuam
nō addens quicq̄ sed rescdens et remo
ues. ex qua subtractione remaneat agalma

Ac. inūdificatione cōdis. .68.

Notula .VI.
Unus pulcherrimus imago pulchra figurata v'l sculpta. Sic agit suo modo meditatis anim' dum ab hoc conceptu vago cōnotatio scz hoc ens / et illud ens. qui conceptus habet ex rebus exterioribz sensatis / intra facit abstractionē modo p̄declarato. Remouendo ab hoc cōceptu vago quicqđ est imperfectio nis in entibz cognitis p̄ fantasimata. Et qz nullum est cātū ens quin sit imperfectuz / neq; gat merito omne ens tale a deo quia dimi nutū. quia dependens. quia potentiale. qz defectibile. et ita de reliquis imperfectionibz. Quia abstractione facta dici nequit qz ni bil remaneat cognitū in abstractentis anīmo / quin potius resultat agalma pulcherrissimum / seu uita cōmuniore philosophan nūm locutionē / remanet conceptus entis perfecti / denudatus ab omni imperfectione. Et h̄mōi est proprius dei conceptus absolu tūs. licet no intuirius. de quo domin⁹ ad moysen. Ego suz q̄ sum. hec dices fili⁹ israel. Qui est / misit me ad vos. Et hoc mo do iuxta verbum propheticū est vnum no men domini dei.

Notula .IX.

Oncordat his dictuz **Damasceni** q̄ hoc nomen ens dicit substantie pelagus infinitū. Demonstrat nobis dominus Bonaventura in itinerario suo mentis in deum scđo capitulo / q̄ isto modo ens est propriū nomen dei. Consonant hebrei qui dicunt hoc nomen thera gramaton significare deum absolute. non per respectū ad creaturas. Quod qualiter esset dicendū nisi posset haberī conceptus huiusmodi absolutus / non satis intelligo. Videntur forte talia falsa vel impossibilita nō exercitatis in abstractione talū conceptuū. Non enī videtur eis dum intelligunt / exempli grā hominē / quin semp intelligant ipm cum confusione / seu vestitu quodā vel circūstantia loci r̄pis et aliorum accidentiuz / dum nō concipiūt hominem nisi vt est animal rationale. et ita concipiūt actum r̄cinationis / cōcipiunt etiam aīlī ratem que nō est propria soli homini. Redargutio aut̄ talū hominū magis facienda est monitione / vt vim sui cordis intelle emalis attendant / q̄ studiosa r̄cinationis ostēsione. Alioqñ sic agit cū eis q̄si si ceco alicui. aut nictoraci / solis radius digito monstratus querat an videat.

Notula .X.

Sup̄est ex p̄missis dubitatio ppter errorē manicheop̄ / quos forte des cepit recognitio qualem de bono posuimus. Qd̄ si sit aliquod bonū partici patum. et erit aliqd̄ esse simili rō de mas lo. Qd̄ si sit aliqd̄ malum in rebus creatis. si cut ita esse quis negauerit / dabit aliqd̄ malum primū p̄ essentiā. Et vero diuinus dion. et aug. d̄ram certissimā et latissimā do cuerūt demonstrates q̄ nihil est malū possitue in rebus / sed tñ priuatue. Propterea sequit ex concessione mali / q̄ aliqd̄ sit primū et nullo mō q̄ sit aliqd̄ primū et purum malū. Est enī impossibile sicut dicit arēst / q̄ purū malū per se subsisteret. Quia si purū est. se destruit. Hō habet igit fundamen tum nisi bonū vel in bono. Fallit aut̄ leui ter ignarus aut nescius analogie entis vel būi verbi est. Que ponit quadruplex ab arēst. iij. metaph. ita vt illud qd̄ nullo mō est possitue et in actu / esse tñ dicat qz videlicet est in potētia. i. pōt esse. Uel q̄ dicit cas rentia alicui boni debiti in esse. Hō enī se quis. Malū est priuatio boni debiti in eē. ergo malū est actus / vel aliqd̄ possituum. Qm̄ ita nihil est. Quis ergo mirabit si nō sit aliqd̄ primū et sūmū tale malū cū nulluz sit p̄ticulare vel infinitū actu tale h̄mōi.

Notula .XI.

Pergam̄ n̄t̄ oīndere magis ac magis modū q̄ simplificari et n̄ri poterit spūale cor meditāt̄. seclusa fātasiaz multiplicitate. remoto lesionis im aginatiue v̄tutis piculo. Dicitur beat⁹ dion. arēst. et alij / q̄ amor h̄z v̄tutē v̄nitiū / quē admodum calor omogenia p̄gregare et ab etherogenijs separare h̄z. Presupponamus igit̄ et sup̄ioribz / q̄ meditāt̄ fabricauerit si bi p̄ceptū boni potētia. p̄ceptū sapie. cōcessiū iusticie. p̄ceptū clementie. p̄ceptū benis uolētiae et dilectōis / sicut istic pedē sinistruz. aīc q̄ est intellect⁹ vel rō. Deinde pedē alte rū dext̄ / q̄ est volūtas / p̄cedat p̄ amori et al' boni / vel potētiae / sapie / clementie et c. velut in anteriora se extēdēs. Hoc est dicere. q̄ et id satagat amare quod cognoscit / conetur amare deum summe et primū bonum. Hic amor cū non sic discursiuus / nec vaget / sed inbereat amato in se et propter se. Ita vt

natur suo mō totus in amatū penetrare/
z in ipm collabi/ z vnū cū illo quātū possit
bile ē fieri. **F**it tūc qdā sepatō corporaliū oīm
q̄ sunt etherogenia ad spūalitatē cōpata/ z
ita remanet vnitio qdā spūaliū. q̄lia sūt de
z aia corporalia v̄o feces z cineres remanēt.

¶ Notula . XII.

Idūt z sensi hanc separationē spūa/
liū a corporalib⁹ in hoc fieri posse q̄
dicebat. Verbū dei viuū z efficac
ptingēs v̄sq ad diuisionē spūs z aic/ ōpa/
gūs z medullaz r̄c. vbi capiſ anima p sen
sualitate vel aialitate que corpus includit
et aiam. **Q**uānis vero apls tribuat virtu
tem hāc diuisiuā aie a spū. verbo dei/ h̄ dis
cit p tanto si diligat verbū dei ab ipo spū.
Qm̄ sola cognitio verbi dei spiritui ad h̄
nō satis est. Propriera audi qd vltra ver
bi cognitione/ subsequēter senserit aia de
uota. **N**ia mea inq̄t liqfacta ē/ vt dilect⁹ lo
cut⁹ est. Locutio z auditio ad cognitōez ilí
q̄factio spectat ad amore. **Q**m̄ amor vna
z patōe dr̄ h̄ e acutū nomē ppter desideriū
penetratōis in time dilecti. Liqfactōis v̄o
nomē molli⁹ suau⁹ q̄ ē/ affectu spōsi diligē
tis accōmodati⁹ sati⁹ q̄ repūcat. Quia liq
facti natura ē nō stineri termis p̄prijs. nec
q̄escere/ sed effluere sp z dilabi q̄usq̄ sīstat
in alio. **I**ntelligam⁹ sīl̄ d̄ liqfacto v̄l emol
lito spū p amore dei/ suo mō. q̄ in solo deo
terminū suū inuenit z q̄ter. Ad cui⁹ exem
plar sigillat. exēplāt. trāfformat. simplifica
tur. z vnif. Et ita de reliq̄s sīl̄b⁹. Remanet
feculentū qd̄ est portōis inferioris. **V**n̄
colligit corollariū vel porisma pulcerimū
q̄ si c̄res dū emanāt a deo z sequēter dūz
se diffundūt. si c̄ sole sp̄cim⁹/ fit p̄gressus
ad p̄ticulariora z grossiora q̄ pl̄b̄nt mate
rialēs d̄itōes. sici reditu ad deū q̄ fit p ho
minē ūreplatiū. reducēdo sīlitudines renū
primo p̄ceptas in sensib⁹ ad intellectualē z
spūalē puritatē/ fit abstractior z vniuersa
lior reductio ad vnitatē z quādā imateria
litatē. Nam qd̄ natū est et spū. spiritus est.
Dicerūt an nos hec oia sancti doctores
Quid enī in expōsitu reliquerūt. Sed hec
iterum meis verbis et ordine sub paucis
cōmemorata sunt.

¶ Notula . XIII.

Dque alium docet modū simplificandi cor
spectantem ad affectum. sicut prior magis

ad intellectum.

Estiamur si forte poterim⁹ inueni
re modū alterū meditatiōis simpli
ficande z a fantasmatiō elongāde
q̄ familiarior z ab hoib⁹ n̄ exercitati⁹ aut ele
uatis in ph̄ica disciplia seu metaph̄ica ca
ptibilior forte fiat. **C**ōstitutum⁹ in primis
exēplū palpabile cui⁹ erūt capaces enī ipi
pueruli suo mō. **D**icat aliq̄s vni puer iā
vtēti rōne. q̄ neq̄ patrē suū/ neq̄ matrē v̄s
dit vñq̄. **D**icat inq̄s. Ecce tu puer p̄f̄z ha
bes in regione lōginquissima potētissimū
sapiētissimū. optimū. z gloriofissimū. Ille
est q̄ te genuit z fecit. ille ē a q̄ z p̄ quē mis
tunq̄ tibi oia q̄ habes bona. **H**e vester bec
cibaria. bec poma. be nuces z silia. **N**ūq̄d
nō merito habes talē diligere/ tali obedire
z facere q̄cqd ipē mādauerit. **H**oc audito
bon⁹ puer moueb̄t affectu naturali ad au
ditū p̄ris nomē. vt feraſ in dilectionē ipi⁹
cum m̄ apud hm̄oi puerū nō sic alia p̄ris
cognitio. q̄ ea q̄ p̄ fidē aut narratīs ei inge
ritur simpliciter auctoritatē. **D**ic puer nō
p̄siderabit de necessitate p̄f̄z sub aliquib⁹
p̄ditionib⁹ materialib⁹. vt q̄ sit alb⁹/niger/
paru⁹ magn⁹ r̄c. **V**el etiam si p̄siderauerit
ipē. p̄tin⁹ sine ml̄to conamiese auertere poi
terit ab hm̄oi p̄sideratōe z in noīle co
gnitōe hui⁹ qd̄ est p̄f̄ tot⁹ defacili intēdere
valer/ tenerrimo cordis amore/ put to⁹ no
uit in ei⁹ d̄ilectōez inhiare/ suspirare/ z rotū
suū in eū desideriū p̄uertere. Quidni dices
rit sibūpi aut alijs de p̄resic. **V**inat talis
bon⁹ p̄f̄. **B**ūndict⁹ in p̄petuū ille d̄ilect⁹ p̄f̄
Bū sit sp̄ isti p̄f̄/ q̄ certe m̄bi ē valde dū
gēdus. honorādus. reuerēdus. z p̄ oculis
ingiter habēdus. **D**eniq̄s siq̄s ab hm̄oi q̄
sierit. q̄lis est tu⁹ iste p̄f̄. **R**ūndebit vñq̄ ml
aliud. **P**lescio plus/ nisi q̄ ipē est me⁹ cari
simus p̄f̄/ p̄genitor me⁹. nutritor me⁹. bñ
factor me⁹. p̄ector me⁹/ z siq̄ sunt simila
Et hec m̄ nouit solū fide p̄ auditū z nō in
tuitiue vel p̄ vñsum vel attractū.

¶ Notula . XIII.

Estimo q̄ simili manuductione
poterit christianus etiam quiuis
rudis z literarum ignarus/ induci
vt transeat in affectum cordis erga domi
num deū suū/ z ea que sunt diuina z spi
ritualia/ deserendo corporaliū rerū fantas
as/ aut supgrediendo eas quodā quasi mā
uolatu generalis meditationis z amoris

Exemplificem⁹ adhuc aliter Desiderat ali quis saitatem dñi egrotat. Hōne pōt hic op̄are seu petere medicū n̄ hūc vel illū singula rīter. Sicut sitiēs appetit vinū et esuriens cibū. Qd̄ n̄ facit sepe n̄ phabita fantasie ad hoc vel illud vinū, aut ad hūc vel illū cibum. Applicet meditatis cor silitus dies istas p̄ practica sue meditatōis / festi vt offertur aliquod corporeū oculis sue meditatois. Non quiescat in eis sed suspirando desiderando, diligendo, supnolare querat ad quoddā abstractuz denudatū / ynu. Utas corporibus q̄si qui būdā scalis ad tēdēdū in spūaliā non quiescedo in scala. Exemplis faciūmus iam de filio meditāte circa p̄ez ignotū / de egrotog⁹ / de sitiēte / de esuriente / qui suspirat ad medicū, ad vinū, et ad cibuz ignotos / atq; ad huiusmōi afficiunt et desiderant. Imo etiā si cognoverim⁹ ihm cr̄stum, p̄t loquī apl's / non tamē eo mō fm carnem nouim⁹ / sed vt redēptorē et saluatorē et ydei virtutē et sapiētiā ipm recognitamus. Qui fact⁹ est nobis a deo p̄esapiēntia, iusticia sc̄ificatio, et redemptio,

Notula. XV.

Duo iuxta traditionē hanc / motus est Hugo dicere. Quoniam aliquā dīlectio intrat vbi cognitio foris stat, Nō q̄ amor exclusiat omne cognitionē, sic enim fieri nō p̄t vt diligat p̄suis incognitū. Et si p̄e amor v̄dicit. Reg. qdā cognitionē est; Et qualis cognitionē? Terte expīmentalē / et suo modo p̄portionabilis / tactui gustui / vel olfactui / i sensibiliō. Unde quāvis dicat ab aliquo amor esse cec⁹. hoc habet fortassis veritatez loquendo de cognitione lumenōsa / seu declaratiua / p̄portionabiliter ad visionē oculorum et aurium. Quia se manifestare non potest / aut in aliū trāfūndere / sapor et dulcor amoris per experientiā habitus / putin p̄cedenti tractatulo de meditatione, sc̄z cor dis dicebat. Rursus pater ex prioribus qd h̄z respōdere cor simplicis meditantis v̄lorat. Si q̄ratrū ab eodē qd meditādo qd orādo cogit⁹ / qd aspicit aut quid diligit. Recogito. dicere p̄ patrē meū celestez / bñ factorē meū r̄dēptorē meū. saluatorē meū indicem dominū / immo spōsum et amicū meū. Et si pergas v̄lra requirere. Quis ē iste patertuus? Cuius essentie est: cui⁹ p̄fectionis, cuiusq; p̄ditionis? R̄ndeat. In-

comphensibilis est et infinitus. Et ideo cōphendere ipm non laboro. Satis mibi ē ipm, p̄ statu p̄ntis exiliū cognoscere sub eis que memorare suntrōnib⁹, q̄i pater, q̄i p̄ius, q̄i benefactor, amicus, intimus, pulcher decorus, et totus desiderabilis, p̄t sponsa dicit in canticis. Unde et puer de q̄ p̄locuti sumus q̄renti a se q̄lis est pater tuus, nunquid pius aut magn⁹, rubicundus aut palidus, nudus aut vestit⁹, diceret nescio, nec h̄scire dum in h̄cilio dego, p̄tendo, scia⁹ abunde cum nūcad ipius, p̄ntiam venero. Hec itaq; cognitio sufficit mibi q̄diu ipē illie et ego istic sum⁹, v̄sq; ad ips⁹ bñplaciti sui, vt interim si honorē sibi dilectionem / obedientiā, reuerētiāq; toto conatu im pendam. Vixit ille cui adhuc puerulo suadebāt p̄i parentes, vt si poma, si nuces vel cetera talia h̄re vellet, genua flecteret / illa a domino deo eleuat⁹ peteret manib⁹. At vero puer ita faciēti, p̄ticebāt hec ab alto loco / v̄puta a camino vel solario / ap̄ plaudentib⁹ q̄si et cōgaudentibus puerō ipsis parentibus et dicentibus. Vides dū lecte fili, q̄s bonum est orare dominum deū, q̄ talia confert orantibus.

Notula. XVI.

Nec via videt̄ plana, cōmuni⁹, regia, sine periculis, sine difficultati bus, sine offendiculis, vbi veritatē habet illud prouerbiū. Qui ambulat sim pliciter / ambulat p̄fidenter. Hinc eueniēt simplices sine litteris rapiant celū, vbi literati et cōquisitores huius seculi, vbi p̄scrutatores maiestatis, aut ianes remanēt, aut opp̄rimunt a gloria. Legimus in ecclesiāca hist, de qdā sancta femina martyre nomine (si bñ recolo) Blādina / cū torquebat grauitate interrogare de multis. Hoc vnu solū r̄ndebat. Christiana sum, Flec ab ea aliud poterat extorqueri r̄sum⁹. Utinam sic fieret in omnib⁹ nobis meditari volen tib⁹ in simplicitate cordis / conformiter ad aplm, qui ait: Nobilis arbitrat⁹ sum me sci re inter vos / nisi dñm nost⁹ celum christū et hūc crucifixū. Ecce enī dūm querit ali quis meditari in simplicitate cordis, occur rūt vel naturales fantasie / vel diabolice illusions / q̄rentes q̄s v̄bi est de tuus. Audī p̄p̄ham similib⁹ impeditū questionibus. Exprobauerūt mibi q̄ tribulat̄ me inimi ci mei, dū dicūt mibi p̄ singulos dies v̄bi ē

deus tuus. Audi quoque quid respondeat
ut et tu possis respondere similiter; Nam post
q[uod] dicit prophetas. Quare tristis es anima
mea tunc. c[on]sequenter respondendo ait. Sa
lutar[em] vultus mei deus meus; Hoc est deus
meus est salutare/ qui saluator mei vultus
qui duplex scilicet gratie et glorie existit; q[uod] si di
cere vellit; Deus meus est mihi lumen gra
tie/ et glorie/ et omne bonum; q[uod] si amplius
curiose magis est fructuose. importunate
cogitatio interrogare persistet/ expellat es
am et fugiet meditatio tua flagello et manu
simplicitatis. et humilitatis. auertendo ab ea
et nihil pendendo/ tali respondeo breui s[ed] effi
caci; Ipse est deus meus/ dominus meus / et
pater meus/ qui possedit me et fecit et crea
uit me; Quid vis ultra?

Notula. XVII.

Nunda in scriptura sacra et docto
ribus simplicitas vera/ que pliqueat
non haber dolo[s] falsitatis. aut
eurosis[t]atis. Sicut ob simplex fuisse memo
ratur. non simplicitate que opponit p[ro]p[ri]etas
citat intellectus. sed q[uod] contraria est dolositas
et fraude affectus. Sicut et sapiens ait de do
cto cum simplicibus graditur et cum ipsis est
sermocinatio eius. Sicque faciebat propheta
loquens ad dominum in sancta simplicitate; Ut
iumentum inquit factum apud te. Felix q[uod] taz
liter simplex et tale iumentum esse meruit. Si tamen
in via domini. Nam fortitudo simplicis via do
mini. Hec simplicitas. dum diversitate est
homini in naturalibus/ moribus/ cons
uetudinibus/ statibus tunc. recogito? videt
precipue locum habere apud constitutos iof
ficiis religionis/ propter comunem congrega
tionis utilitatem et obedientiam/ nec non il
los communiter omnes qui laborant in vita
actuosa et multis curis solitudinibus et oc
cupationibus pregravantur. ex charitate
aliorum saluti intendentes. Talibus q[uod]
penitus conceditur oculum vacandi subtilio
ribus inquisitionibus catholice legis/ neque
suppet virtus/ facultas/ locus/ tempus tunc
ad recolligendum se in unitate hominis q[uod] docet
et p[ro]p[ri]etas abstractiones metales scholasticas.
Idem video sentiendum de maxima parte eo[rum]
q[uod] do sub regulari in religiis militat disci
plina/ q[uod] coiter fatigat non modicum multi
plicitas/ plixitas/ et continuitas diurni p[ro]ter
et nocturni; Addit abstinentie/ austertas/
creb[us] ieiunii. loge vigilie. mala quies. lat-

bor assiduus. sup[er]ior[um] obiurgatio. parvum
indignatio. et penitus vice una et iugis
temptatio et veratio. Clavis erit pie considera
tio hec omnia non p[ro]mittunt saltem vi frequenter
humana infirmitatem selibet et expedite trans
ferre in meditationibus suis ad hominem q[uod] lepro
notauimus phantasias abstractiones; Ante h[ab]et
bilominus hi tales aut aliqui et eis singulari
dei gratia p[ro]p[ri]etas et adiutoria/ de quod minime dubita
uerim/ q[uod] si ascendet sublimi/ atque securi/ deducet
eos super excelsa ipso victore deo in
psalmis canentes/ q[uod] plures alii/ presertim
phantasia/ quotidie scrutantes ymnain non ma
gis curiose est fructuose/scrutinia;

Notula. XVIII.

Sicut adhuc aliquod de hoc medi
ationis modo/ q[uod] solet a corpore lib
incipe/ et ea sibi substerne sed sat
luberrimus et p[ro]cessarius osiliu[m] est in eiusdem
non sistere nec pede figere. Alioquin ut fren
sim vel turpissima incurrit desideria ipse
meditans; Assignemus horum rationem. Constat
plane virtute oem q[uod] corporeis utitur organis/
fatigatione et q[uod] totale in operatione
sua si nimis continuet defectionem partis. Con
stat insuper et hoc cogitatione oem particula
rem q[uod] nimis et plus debito profundatur ima
ginativa vel estimativa virtute. lesionem
inferre sic fantasiam. ita ut non maneat dominus
sui. neque liber ad expellendam hominem cogitatio
nem; Patet hoc in oī passionem radicata pot
issimum in amore puri videri potest in philo
captis/ qui q[uod] si nihil differunt a maniacis et
insaniens; Vnde adhuc quodam iuuenient q[uod]
sua taliter ficit in unius amore insuleris fa
tasiam/ q[uod] in ripa cuiusdam existens fluminis
existimabat se illa corporaliter videre in altera
eiusdem fluminis ripa/ unde satagebat nati
tudo venire ad eandem; Sed forte verbere
adhibito sanari est/ et fantastica deceptio
intellexit; Vnde quoque qui aliter et castius
exercens semetipm in legedis meditationi
bus anhelmi et eas in affectu trahendo/ ad
hoc deuenit propter indiscretum labore hominem
ut solus aspectus libri in q[uod] continet scripta
sibi cum naufragio post causaret horrorem/ pa
riter et timorem/ capitales vertiginem;

Notula. XIX.

Ego pridem libet quendam que vir
go certe deuota copiosissime dicebat;
De cuius dictis memori inete hoc

vnum diligenter retinui et notau. quoniā id p multa expertus dictum rectissime cau-
tissimeque repperit. Nihil est inq̄ magis mihi suspectū q̄z amo. Yetiam circa deum. Po-
sui hoc in lectione quadam edita p modū tractatuli de probatione verarum relatione/
num typo numismatis. Et enī passionū omniū vehementissima dilectio. quia pro/
pter semper eger discretionis freno. Vixit mulier que castitatem cum viro p prio mi-
ro (nec aperiendo) rigoris tenore seruabat.
Hec nibolominus amoris spirituali se dās aut dare putans. carnale nescio quid aut
sedum pati se fatebatur in corpore; Que rursus ut alie plures sub velamine deuotō
nis (quale deuotionis velamē magis q̄ ip-
sam deuotionem nonnunq̄ mulierculas et viros muliebriter cōplexionatos vel ha-
bere vel retinere quis nesciat nō esse diffi-
cillimū) ad psonas aliquas de sanctitate fa-
matas prolapsa. nūc ad hanc. nūc ad illaz
diligēdas furore ducebatur magis q̄ amo-
re ita ut sui compos nō fieret. nec vllis ar-
ceri mōitis posset ad moderationē in amo-
retēdūm q̄p nūl fortiores et virtuosiores
in amore cōpescēdo fuissent illi quos ama-
bat viri. profecto credendū res ipa in pes
sum exigit nedum coram deo sed etiāz
homībus vertisset.

Notula. XX.

Sed ad quid fit istoz cōmemoratō? Nimirum ut suadeamus et incū-
scimus q̄stū fas nobis est/ ne me-
ditantis animus det se sed accōmodet ius-
ta verbum. Seneca rebus corporalibz cō-
siderādis hoc est dicere q̄ p̄tinus euolare
studeat ad meditationes vniuersales quā-
les prenotauimus. Quoniam ita vitabitur
lesionis virtutis fantastice periculum: ita
quoc̄ fier illud. Oculi mei semper ad do-
minum. Et consequenter illud. Quoniam
ipse euellat de laqueo pedes meos. Oc-
currit fabula de vulpe et murilego. Quesit
uit vulpis. Quot modos et circuitos sciret
contra caninos insultus. Respondit muri-
legus. tantum vnicum. Vach inquit vul-
pis. Ego mille noui et habeo talibus faciū-
plenum. Euenit inter loquēdū multitu-
do canum venantium. Murilegus ut au-
diuit latratus canum confessus exiliit in ar-
borem sursum. Vulpis vero infra fatiga-

bunda velox pergebat circumēundo. Tā;
dem cum fatigata deficeret p̄ laſitudine
et canum morsibus pateret. Improperauit
murilegus vulpi siuos multos circuitus at/
q̄ derisūdicens plus sibi profuisse suūvni
cum in arborem saltum q̄ ei omēs sui ml;
tiplices circuitus.

Notula. XXI.

Beat seneca simile aliqd dicitū ab
altero alteri phoz. qm̄ plus pficit
vnū morale p̄ceptum si vñ conti-
nuo in illo te exerceris. q̄s multa si negle-
geris vñsum. Exemplū de luctatore. Ap-
plicem̄ hec ad p̄positū et dicam q̄ hic vñs
bec exercitatio meditatis esse debet ut assū-
due discat ad oēm corporalibz rei intuitum/ le-
uare sursum cor suū velut in vniuersalem
quandā recogitationē diuine bonitatis. di-
uine sapientie et potest. itis. et ita de similibz
iuxta sensatorz exterioris vel interiōrū qualitatēz
qm̄ laquei et rhetia sunt in infimis. Quid
mirandū si spūs instar avis dū insidet mo-
rans in eis capiatur et irretiatur. sed si mor-
eulet securus erit.

Notula. XXII.

Vit hoc stoicoz (quoz seneca nō
infim⁹ fuit) institutum ut mens vi-
rili aliq̄ et forti cogitatione animū
stabilit̄ et que valeret ad virtutē. Iti⁹ eēt
vagari per multa dū casta sit et ordinatava-
gatio. Hec aut̄ cogitatio vel rectius medi-
tatio versabat ap̄d eos circa fictū quoddaz
virtutis simulachrum/qd honestum voca-
bant vel honestatē. dum sua vñ nos trahit
et allicit/ nec ppter aliud queri habet. At ye-
ro diuinus actū est nobiscum/ qui veram et
solidam virtutis et felicitatis rem tenemus
non solū imaginem/ queres nō sola ras-
tione nobis/ sed fide certa pponitur tenens
da/ querenda. meditanda q̄s iugiter. Das
nuducit tñ nō obīta ad hoc ipm̄ si n̄ abus-
timur/ si nō signis/ nutibz et vmbribz ibese-
rim⁹ relicta veritate. Esset ei hoc vñq̄ ho-
minis insipientis et stolidi. Dicimus hoc
ad inculcadū magis et magis. recessū a cor-
poralibz consideratione diutina nimis et fira?
qm̄ ī eis oībus laquei sunt. decipule sunt
picula sunt/ pedibz (uncta siniam sapientis)
insipientium. Dicet aliq̄s phibes igūfie/
ri imagines aut intueri. phibreas seq̄nter

. 1.2.

Notula. XIX.

Lig. vñlēt. vñlēt.
go cōcedat. cōp̄dū
Decūs vñlēt. vñlēt.

• Carmen ad idem •

necessitate est litteras. et ita quod reliquias erit me
ditatibus. Rendemus quod imaginum nec usus
nec intuitus prohibeatur. sed talis inhibet quod me
ditatis cor ne sursum ferat quod si circuligantur
funibus aut in uiscitum detinetur. Supuolas
re igit frequentiter nitatur. etiam si recidere
crebro cocatur.

Potula. XXLI.

Et imescimus in nostro multiloquo
causare cuique fastidium nibilominus
quia solet in exercitatis ad quales
est sermo plenus/pficere particularis exempli
ficationis. Subiungam exemplum hoc vnu
de plurimis. Et quoniam dicente sapiente. In
tum sapientie timor domini. Ut timore domi
ni constituantur ante meditationis nostre
oculos. exemplum illud celebre a quo ces
pisse dicitur ordo carthusianorum. Mortuus est
quidam magnus reputationis magister apud scho
lasticos. Parabans eum equum in templo. Ve
nit vox Justo dei iudicio accusatus sum.
Dilata est sepultura in die alterius. Tunc au
dita est vox. Justo dei iudicio indicatur suus.
Tertia die in quam dilatio sepulture iterum fa
cta exiit insonuit vox. Justo de iudicio
demnatus sum. Ecce in his est positum co
ram meditationis oculis iudicij tremendi. ac
cusationis. iudicationis. et damnationis
spectaculum. Hec itaque materialia et similia
videri possunt quotidie apud virtutem forsan ecclesia
sticam et ciuilem. Que cor meditationis potest
spuualiter quasi quotidie intra se praedicare?
ut se ad diuinum timorem sic excite. Attrahe
inter hec ad sedem misericordie que teste bea
to Jacobo superaltat iudicium tremebundum
et fiducia non destitutus appelleatur dumque mi
serendi rups est. toto illi cordis affectu se sub
mittat. Sic predictum de medicitate spuuali
scriptissimum in vulgari quatenus exemplo me
dicoque manuduceremus elemosinas spuua
les queremus magis. sedulogus affectu meis
tis. Sic in sensu latrali psalmy David ex
se docuit. Sic pia quidam mulier dolorē de p
ditione filiorum retorquebat super aies sue suis
et aliorum spiritualibus angustiis cogitans
dum acuta pueritate et salubriter conuertebat
tristitia trahalem in spualem. et ex sequenti
in leticiam. Si quidem verum est beatos
esse sic lugē. quonia ipsi solabuntur. No
lum tamen in his similitudibz corporeis figi
sed ad spiritualia consideranda sine loco.

sine situ/sine colore/sine figura/continua
meditatione cordis reflecti;

Potula. xxiii.

Eplicauerim⁹ ⁊ si nō vt voluimus,
tū vicunq; put valuimus, licet nō
satis / modū simplificādi cor in me
ditationibꝫ Sed an satis expleuerim⁹ iuſ-
dicet cui placet. Sed ⁊ imperfectū nostrum
suppleat de⁹, qui solus sensum aperit vt in-
telliganſ scripture neduz que in libris, sed
etia que in vniuersis creaturis p̄ varia de-
scriptio sunt exempla ⁊ tenuis ad dei legem
honorē, nrām edificationē ⁊ p consecutio-
ne felicitatis eterne. Porro quicq; hic
edictū videt super simplificatione cordis
traduci poterit faciliter ad cordis stabilito-
nem, de q dicit apluſt. Bonū est gratia sta-
bilire cor, ⁊ dum docet cor vel stare in deo/
vel non elōgari diuitiis ab eo, vt sic ibi no-
stra fira sint corda vbi vera sunt gaudia.
Tribi ſiliter pōt ad cordis mūdificatiōes
De qua David. Cor mūdū crea in me de-
us. Que mūdificatio fit cū ipm cor a mul-
tiſ ⁊ p̄cipue cū (licet difficultime) a fantasi-
matū corpaliū dragio / vſco rymbra / ſeu fu-
ligine / afflueſcit ſepari. Posſet deniq; ſub
simplificatione cordis / introduci direcțio
vel rectitudo cordis. Sed erit ſup hac re p-
icularis dñō volente decisio. De q rectiu-
dine eſt illa ipsalmiſte exclamatio. Quā bo-
nus iſrl'de⁹, his q recto ſunt corde. Eiuter
Lōfitebo; tibi i directiōe cordis. Fini-

Carmen de sim

plificatione cordis.
Vis re^z liber cognoscer^e simplificetur.
Loc^r sursum remeas; infima despicias;
Materie trahit infectas res conditiones.
Quo magis a summo distat origo sua,
Hoc in sole notes et lumine sed viceversa.
Dum redit ad primū spūale sapit.
Nēs hois mōm sua p simulacra recepit.
Sensib^e effigiat spūn similem.
Spūs est nēpe qd gignit spūs. Ista.
Mētis qdītio libera primo fuit,
Principiū rebz primū speculando creatis
Obijce cū nullo crīmī leſa iacet;
Inficitur carnis oculus; sed ebē ratōnis.
Aōtemplatiūs lumine pene caret.
Par sit iūmētis et corpe mersa granat.
Declivius stolidā rīc bñ visit humū.